

A Pécsi Ítéltábla a Balassy Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve**(címe) felperesnek - a Runyai Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen zálogszerződésből eredő igény érvényesítése iránt indított perében a ...Törvényszék 2015. szeptember hó 1. napján kelt ...14. számú ítélete ellen az alperes részéről 15., a felperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 477.500,- (négy százhetvenhétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 20.600,-(húsz ezer-hatszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 41.000.000,- forintot, és ennek 2011. november hó 3. napjától a Ptk. 301/A. § (4) bekezdése szerinti késedelmi kamatát, továbbá 2.500.000,- forint perköltséget. Megállapította, hogy felperes és **O. Zrt.** között - a 2011. szeptember hó 13. napján létrejött kölcsönszerződés biztosítékául - zálogszerződés jött létre az **O. Zrt.**-nek az alperes jogelődjével szemben - a 2009. május hó 29. napján megkötött alvállalkozói szerződés alapján alvállalkozói díj címén - fennálló 41.000.000,- forint és járulékai követelésére. Kifejtette, hogy az alperes a 2011. szeptember hó 13. napján kelt záradékban tudomásul vette a zálogszerződés megkötését, és kötelezettséget vállalt arra, hogy a zálogszerződésben meghatározott, 2011. október 15. határidőre a követelést a zálogjogosult felperes javára teljesíti a felperes bankszámlájára, ennek ellenére az **O. Zrt.**-nek utalta át az alvállalkozói díjat, a Ptk. 4. § megsértésével nem szerzett be hitelt érdemlő információt a felperestől arra, hogy az **O. Zrt.** megfizette-e a kölcsöntartozását a felperesnek. Az alperes a követelés lejártát követően nem tett eleget a zálogszerződésben foglaltaknak, ezért a Ptk. 268. § (2) bekezdése alapján kötelezte 41.000.000,- forint és járulékai megfizetésére. Utalt arra, hogy a felperest megilleti a választás joga, hogy a kölcsönszerződést biztosító mellékkötelezettségek közül melyiket érvényesíti, ezért az alperes nem hivatkozhat eredménnyel arra, hogy a felperes nem kísérelte meg a készfizető kezeseiktől behajtani a követelést. A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján döntött, perköltségként a felperes által lerótt 1.500.000,- forint illetéket, 955.000,- forint ügyvédi munkadíjat, valamint 45.000,- forint készkiadást ítélt meg. Az ügyvédi munkadíjat a

32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 6 §-a (helyesen a 3. § (6) bekezdése) alapján állapította meg 955.000,- forint összegben, értékelte, hogy csekély terjedelmű bizonyítás lefolytatására került sor, a jogvita és a tényállás nem volt bonyolult.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes és a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára utasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes a Ptk. 4. §-ban foglalt együttműködési kötelezettség megsértésével nem jelezte haladéktalanul az alperes felé, hogy az O. Zrt. fizetési kötelezettségének nem tett eleget, csak két év elteltével, illetve az alvállalkozói szerződés megszűnése után szólította fel teljesítésre az alperest. Álláspontja szerint azzal, hogy a zálogjog alapjául szolgáló alvállalkozói szerződés megszűnt, a mellékkötelezettségként kötött zálogszerződés is megszűnt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy felperes érvényesítette-e igényét a Ptk. 274. § (2) bekezdése szerint a készfizető kezesekkel szemben. Utalt arra, hogy 2011. szeptember hó 13. napján két különböző összegre vonatkozó záradékot írt alá, amely kétséggé teszi az okiratok bizonyítékként értékelhetőségét.

A felperes elsődlegesen az ítélet kiegészítése iránt terjesztett elő kérelmet, másodlagosan terjesztette elő fellebbezését. Fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, az ügyvédi munkadíj 1.212.850,- forintra történő felemelését kérte hivatkozással arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított 955.000,- forint ügyvédi munkadíjat ÁFA fizetési kötelezettség terheli.

Az elsőfokú bíróság 21/I. sorszám alatti végzésével a felperes ítélet kiegészítése iránti kérelmét elutasította. Kiemelte, hogy a perköltséget bruttó összegben, ezen belül az ügyvédi munkadíjat 955.000,- forint bruttó összegben állapította meg, ezért az ítélet kiegészítésének nincs helye.

A felperes az alperes fellebbezésével érintett részben, az alperes a felperes fellebbezésével érintett részben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, döntése helyes és megalapozott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

Az alperes fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

A jelen ügyben még alkalmazandó Ptk. 268. § (1) és (2) bekezdése, valamint a perbeli zálogszerződés rendelkezése alapján, ha az elzálogosított követelés a zálogtárgyból való kielégítési jog megnyílt előtt válik esedékessé, illetve akkor is, ha az elzálogosított követelés a zálogtárgyból való kielégítési jog megnyílt után válik esedékessé, a követelés kötelezettje a jogosult értesítése után csak a zálogjogosultnak teljesíthet. A perbeli esetben az alperes értesítése megtörtént, az alperes az általa aláírt záradékban tudomásul vette a zálogszerződés megkötését és azt, hogy a követelést a felperes bankszámlájára kell teljesítenie. Az alperes ennek ellenére a zálogkötelezettnek teljesített, és ezzel a kétszeres teljesítés veszélyének tette ki magát. A zálogkötelezett részére történő teljesítés a felperes javára elzálogosított követelés erejéig nem szüntette meg az alperes kötelezettségét a felperes felé, ezért a felperes az alperestől e perben követelhetette a teljesítést.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a Ptk. 259. § (3) bekezdése szerint az alperes akkor szabadulhatott volna kötelezettsége alól, ha a zálogjoggal biztosított követelés megszűnt volna, erre a tényre azonban az alperes maga sem hivatkozott. Az alvállalkozói szerződés megszűnése pedig - mivel a zálogjog nem az ebből eredő követelést biztosította, hanem felek az ebből eredő követelésre alapították - nem szüntette meg a zálogjogot.

Nincs kihatása az alperes kötelezettségére az alperes által hivatkozott együttműködési kötelezettségnek a fentiek alapján, mivel a Ptk. 268. § (1) és (2) bekezdése értelmében az alperesnek a zálogjogról történt értesítést követően a felperes felé kellett teljesítenie. Megjegyzi azonban a másodfokú bíróság, hogy azért sem minősülhet az együttműködési kötelezettség megszegésének, ha a jogosult a főkötelezettel kötött szerződés felmondásáról nem tájékoztatja az elzálogosított követelés kötelezettjét, mert a zálogkötelezett teljesítési kötelezettsége a zálogjogosult felé e tényről független.

Tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy a felperesnek kötelessége lett volna, hogy a készfizető kezesekkel szemben érvényesítse igényét. A jogosultat erre vonatkozó megállapodás hiányában nem terheli sortartási kötelezettség. Maga dönti el, hogy a követelést az egyenes adósokkal, a készfizető kezesekkel, vagy a dologi kötelezettekkel (zálogkötelezettek) szemben érvényesíti. A zálogszerződés kötelezettjével szemben történő jogosulti fellépésnek nem előfeltétele, hogy a jogosult előbb a készfizető kezesek ellen forduljon (EBH.2000/327., BH.1996/308. szám).

Nem mentesíti a fizetési kötelezettség alól alperest az sem, hogy 2011. szeptember hó 13. napján a 41.000.000,- forint összeget tartalmazó záradékon felül aláírta a 45.000.000,- forint összeget tartalmazó záradékot is. Felperes a perben a 41.000.000,- forint összeget feltüntető záradékra hivatkozott, ez kapcsolódott a perbeli zálogszerződéshez, és alperes azt nem vitatta, hogy az okiratot aláírta, az abban foglalt nyilatkozatot megtette, ennek megfelelően a zálogjogról való értesítése megtörtént.

Alaptalan a felperes elsőfokú perköltséget támadó fellebbezése is az elsőfokú bíróság által kifejtett helyes indokokra figyelemmel, a megállapított ügyvédi munkadíj az általános forgalmi adó összegét - az elsőfokú bíróság döntése szerint - tartalmazza, így a perköltség felemelésének nincs helye.

A felperes és az alperes fellebbezése is alaptalan volt, a fellebbezett pertárgy értékre figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles a felperes javára másodfokú perköltség megfizetésére, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pont, (5) bekezdés alapján állapította meg.

A felperes fellebbezése kapcsán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján a felperes viseli.

P é c s, 2016. január 27.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró